

Sygn. akt IV CSK 612/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa A.K.
przeciwko S.G. i A.M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.
z dnia 19 maja 2017 r., sygn. akt V ACa [...] /17,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od powoda A.K. na rzecz pozwanego S.G. kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód A.K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 19 maja 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 19 stycznia 2017 r., którym oddalono jego powództwo przeciwko pozwanym S.G. i A.M., opierając ją na podstawie naruszenia przepisów prawa procesowego - art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z art. 299 § 2 k.s.h. oraz prawa materialnego - art. 299 § 2 k.s.h. Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością wynikającą z naruszenia wszystkich wymienionych przepisów.

Odpowiadając na skargę, pozwany S.G. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Wymagany sposób uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania został wszechstronnie wyjaśniony w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) powód powinien przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia wskazanych przez niego przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstaw kasacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49

i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie tej przesłanki powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Jednocześnie, uzasadnienie wniosku nie może polegać na powtórzeniu, choćby w zmodyfikowanej formie, uzasadnienia podstaw skargi, ani być sformułowane w sposób, który wymagałby oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku powoda warunkom tym nie odpowiada i sprowadza się do powtórzenia zarzutów kasacyjnych oraz skróconej, zmodyfikowanej wersji ich uzasadnienia. Skarżący nie przedstawił argumentacji wymaganej przy powołaniu się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zdolnej do przekonania o „oczywistej” zasadności skargi. Co więcej, argumenty zostały ujęte w taki sposób, że ocena wniosku nie byłaby możliwa bez jednoczesnej analizy podstaw skargi, co na obecnym etapie postępowania jest niedopuszczalne. Ocena postawionych w skardze zarzutów może nastąpić dopiero w ramach rozpoznania skargi, po jej przyjęciu. Należy dodać, że konfrontacja zarzutów powołanych we wniosku z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku wskazuje na to, iż część z nich wynika z nie dość wnikliwej lektury tego uzasadnienia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

aj

a.ł.

